

Til lovforslag nr. L 185

Folketinget 2011-12

Skriftlig fremsættelse (9. maj 2012)

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om euforiserende stoffer (Stofindtagelsesrum)

(Lovforslag nr. L 185)

Regeringen har den holdning, at alle borgere skal have mulighed for at tage del i samfundet. Ingen skal holdes udenfor. De mest udsatte grupper fortjener efter regeringens opfattelse en særlig opmærksomhed, og det enkelte menneske skal være omgivet af både respekt, krav og omsorg. Regeringen ønsker at gøre op med marginalisering, udstødelse og uværdige livsbetingelser og har den ambition, at den store dødelighed blandt misbrugere på gaden i bl.a. København skal nedbringes, og at de skader, problemer og gener, som er forbundet med gademisbrug, skal reduceres. Derfor vil regeringen åbne mulighed for oprettelse og drift af kommunale stofindtagelsesrum.

Formålet med lovforslaget er at skabe det retlige grundlag for, at der efter tilladelse fra ministeren for sundhed og forebyggelse kan oprettes og drives kommunale stofindtagelsesrum og stofindtagelsesrum drevet af selvejende institutioner med driftsoverenskomst med kommunen for personer på 18 år eller derover med en stærk afhængighed som følge af et længere og vedvarende misbrug af euforiserende stoffer. Konkret indeholder lovforslaget en bestemmelse, som bemyndiger ministeren til at meddele sådanne tilladelser, og en bestemmelse, som bemyndiger ministeren til at fastsætte nærmere regler om stofindtagelsesrum.

Lovforslaget er i øvrigt udtryk for en imødekommenhed af det af enkelte kommuner gentagne gange fremsatte ønske om at kunne tilrettelægge den social- og sundhedsfaglige indsats således, at stofindtagelsesrum kan indgå som en skadesreducerende foranstaltning i kommunens samlede tilbud til stofmisbrugerne.

Det kommunalt fremsatte ønske skal ses i lyset af, at stofmisbrug ofte har meget alvorlige sundhedsmæssige og soci-

ale konsekvenser for stofmisbrugerne selv, hvortil kommer generne for de borgere, herunder børnefamilier, som bor og færdes i lokalområder berørt af stofmisbrug. Det liv, som personer med en stærk afhængighed som følge af et længere og vedvarende misbrug af euforiserende stoffer lever, indebærer, at denne gruppe er særlig hårdt ramt, når det gælder narkotikarelaterede dødsfald, sundhedsmæssige skader og sociale problemer. Hertil kommer, at dette liv ofte er forbundet med gademisbrug, og i lokalmiljøer berørt af sådant misbrug er generne i form af utryghed og ubehag for borgerne, herunder børnefamilierne, særligt alvorlige.

Erfaringer fra udlandet synes at bekræfte, at stofindtagelsesrum vil kunne medvirke til dels at nedbringe dødeligheden blandt og forbedre forholdene for stofmisbrugere, bl.a. fordi man med stofindtagelsesrum rent faktisk kan nå ud til de gademisbrugere mv., som det kan være vanskeligt at nå ud til med de eksisterende tilbud, dels at begrænse generne for det omgivende samfund, således som det har været anført fra kommunal side i forbindelse med fremsættelsen af ønsket om at kunne oprette og drive stofindtagelsesrum.

Forbuddet mod besiddelse af euforiserende stoffer til andre end medicinske og videnskabelige formål fastholdes. Det forudsættes imidlertid med lovforslaget, at besiddelse af euforiserende stoffer til eget forbrug i og i umiddelbar nærhed af et kommunalt stofindtagelsesrum eller et stofindtagelsesrum drevet af en selvejende institution med driftsoverenskomst med kommunen i praksis normalt ikke forfølges af politiet, hvis den pågældende er fyldt 18 år og som følge af et længere og vedvarende misbrug af euforiserende stoffer har en stærk afhængighed af det pågældende stof.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.